

DANGER

FISH
RECREATION

A naked
TRIP

Skribenterne håber, at bostedet for psykisk syge, Gaderummet på Nørrebro, vil få lov at genåbne med brug af de samme kontroversielle metoder som hidtil.
Foto: Niels Hougaard

Ensretning et tab for alle

Der er brug for eksperimenterende alternativer som værestedet Gaderummet.

Af Line Lærche Mørck
lektor i pædagogisk psykologi
ved Danmarks Tekniske Universitet

og Morten Nissen
lektor i pædagogisk psykologi
ved Københavns Universitet

Værestedet for udstødte unge, Gaderummet på Nørrebro, lukkes nu bl.a. på baggrund af en tilsynsrapports beretning om at »medarbejderne lod de unge ryge hash, og personalet opfordrede dem til at fravælge lægeordineret medicin mod psykiske lidelser uden at inddrage en psykiater i beslutningen«.

Det forlyder (forslag fra SF's Frank Hedegaard), at

Gaderummet kan blive genåbnet, hvis der findes »en ledelse, der vil samarbejde med både kommunen og psykiaterne«.

Selvfolgelig skal en ledelse kunne samarbejde og føre dialog. Men der skal i et sådant samarbejde også være reelt rum til at udgøre et alternativ.

Del af normalisering

Vi kan ikke lade være med også at se lukningen som led i en gennemgribende "normalisering", hvor der ikke længere er plads til utraditionelle, skæve steder med tydelig psykiatri- og medicinkritisk, venstreorienteret og

Lukningen af Gaderummet vil være et stort tab for hjemløse, udsatte unge og personer med psykiske lidelser, der gerne vil prøve at klare sig uden medicin, men stadig vil have hjælp.

samfundskritisk ideologi. Om det så er Ungdomshuset på Jagtvej, Gaderummet eller andre vilde og sociale alternativer.

Lukningen af Gaderummet vil være et stort tab for hjemløse, udsatte unge og personer med psykiske lidelser, der gerne vil prøve at klare sig uden medicin, men stadig vil have hjælp.

Men det vil også være et stort tab for det etablerede samfund, det sociale og psykiatriske system samt uddannelserne inden for området.

Brug for eksperimenter

Vi har nemlig samfundsmæssigt hårdt brug for steder, der tør eksperimenterede og konsekvent fastholde en

kritik og et alternativ til det etablerede system, hvor diagnosticering og medicinering er ved at blive den eneste accepterede norm, når det gælder behandlingen af dem, der stikker ud og er til besvær for samfundet. Eksperimenterende alternativer er en vigtig brik, hvis vi skal kunne udvikle de etablerede psykiatriske og sociale tilbud.

Vi håber, når Gaderummet forhåbentligt snart åbner igen, at stedet får lov til at fortsætte en konsekvent alternativ psykosocial praksis, der kan bidrage til at udvikle de øvrige indsatser i en udfordrende dialog.

Ingen respekt for forskellighed

Af Per B. Olsen
pædagog og kunstner
Gammelstrupvej 26
8740 Brædstrup

En ting er heroin, kokain og hash – selv om hash, øl og spiritus er sider af samme sag: Nydelsesmidler, som kan føre til misbrug. De to sidstnævnte er blot blevet stemplet lovlige og hash stemplet ulovligt.

Noget andet er at pille ved bygninger og bygge moderne nye huse i stedet.

Christianias sjæl er ikke stoffer. Christianias sjæl er det fri initiativ – vel og mærke nede på jorden med hammer, pensler og instrumenter til alskens håndværk og kunst i en stor sammenblanding af rod, dovenskab, virkelyst og genialitet.

Demokrati = penge?

Skal vi i Danmark prioritere det strømlinede samfund i fjerde gear så højt, at vi ikke har mulighed for et alternativ?

Kan vi ikke rumme begge sider? Hvad er demokratiet værd, når det udmønter sig som flertalsdiktatur i arrogance og bedrevenhed – 100 pct. effektivt udnyttet og stresset til bristepunktet? Er demokratiet i dag lig med pengenes ret?

Før det er jo det, som den store plan om forliget vedrørende Christiania drejer sig om. Investeringer i attraktivt beliggende områder med bygninger i hjertet af København.

Men hvad er prisen? Tabet af kultur nede i knæhøjde. Kavaleriet, jernbanen og ci-

Skribenten mener, at det er fejlagtigt at stemple christianitterne som ballademagere, da de blot kæmper for det, som de har kært. Foto: Niels Hougaard

vilisationen rykker ind, og indianerne flyttes til reserver!

Det er ufatteligt, at vi i vores velfærdssamfund ikke har plads til forskellighed.

Vi har ytringsfrihed, men ikke forståelse endsige respekt for anderledes tænkende. Vrede, aggressivitet og vold er reaktioner og

symptomer på denne manglende indsigt. Folk, der kæmper for det, som de tror på, deres egen livsform, stemples som ballademagere og terrorister.

Hvad var det nu, at sangen sagde? "Kæmp for alt, hvad du har kært...". Hvad skal de ellers gøre?

Skal vi i Danmark prioritere det strømlinede samfund i fjerde gear så højt, at vi ikke har mulighed for et alternativ? Kan vi ikke rumme begge sider? Hvad er demokratiet værd, når det udmønter sig som flertalsdiktatur i arrogance og bedrevenhed?

Ingen respekt for forskellighed

Af Per B. Olsen
pædagog og kunstner
Gammelstrupvej 26
8740 Brædstrup

En ting er heroin, kokain og hash – selv om hash, øl og spiritus er sider af samme sag: Nydelsesmidler, som kan føre til misbrug. De to sidstnævnte er blot blevet stemplet lovlige og hash stemplet ulovligt.

Noget andet er at pille ved bygninger og bygge moderne nye huse i stedet.

Christianias sjæl er ikke stoffer. Christianias sjæl er det fri initiativ – vel og mærke nede på jorden med hammer, pensler og instrumenter til alskens håndværk og kunst i en stor sammenblanding af rod, dovenskab, virkelyst og genialitet.

Demokrati = penge?

Skal vi i Danmark prioritere det strømlinede samfund i fjerde gear så højt, at vi ikke har mulighed for et alternativ?

Kan vi ikke rumme begge sider? Hvad er demokratiet værd, når det udmønter sig som flertalsdiktatur i arrogance og bedrevidenhed – 100 pct. effektivt udnyttet og stresset til bristepunktet? Er demokratiet i dag lig med pengenes ret?

Før det er jo det, som den store plan om forliget vedrørende Christiania drejer sig om. Investeringer i attraktivt beliggende områder med bygninger i hjertet af København.

Men hvad er prisen? Tabet af kultur nede i knæhøjde. Kavaleriet, jernbanen og ci-

Skribenten mener, at det er fejlagtigt at stemple christianitterne som ballademagere, da de blot kæmper for det, som de har kært. Foto: Niels Hougaard

vilisationen rykker ind, og indianerne flyttes til reservater!

Det er ufatteligt, at vi i vores velfærdssamfund ikke har plads til forskellighed.

Vi har ytringsfrihed, men ikke forståelse endstige respekt for anderledes tænkende. Vrede, aggressivitet og vold er reaktioner og

symptomer på denne manglende indsigt. Folk, der kæmper for det, som de tror på, deres egen livsform, stemples som ballademagere og terrorister.

Hvad var det nu, at sangen sagde? "Kæmp for alt, hvad du har kært...". Hvad skal de ellers gøre?

Skal vi i Danmark prioritere det strømlinede samfund i fjerde gear så højt, at vi ikke har mulighed for et alternativ? Kan vi ikke rumme begge sider? Hvad er demokratiet værd, når det udmønter sig som flertalsdiktatur i arrogance og bedrevidenhed?